

PROGRAMACIÓ: octubre de 2013

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17
08800 Vilanova i la Geltrú
tel 93 815 91 21

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/bilbioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 h.

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 h.
dissabtes: de 17.00 a 20.00 h.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Biblioteques
Municipals

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

ESCORXADOR-5

de Kurt Vonnegut

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

L'autor: Kurt Vonnegut

Aquest autor, de família americana d'origen alemany, va néixer l'11 de novembre de 1922 a Indianapolis, que va constituir en escenari de moltes de les seves obres.

Va graduar-se en química a la Universitat de Cornell i posteriorment es va unir a l'exèrcit del EUA durant la Segona Guerra Mundial. Fet presoner de guerra pels alemanys, va ser traslladat a Dresden on fou testimoni del bombardeig per part de l'aviació nord-americana que arrasà bona part de la ciutat i causà més víctimes que la bomba d'Hiroshima. En tornar de la guerra va passar uns anys a Chicago i Nova York, combinant l'escriptura amb diversos tipus de feina.

Casat amb Jane Marie Cox, en tornar de la guerra, se'n va separar l'any 1970. Aleshores, instal·lat ja a Manhattan, va conviure i es va tornar a casar amb la fotògrafa Jill Krementz. L'any 2000, un incendi destruï el pis de dalt de casa seva i va patir una greu intoxicació pel fum, així com la pèrdua de gran part de la seva feina. Els darrers anys els va passar a Indianapolis amb la seva segona esposa. Vonnegut havia tingut tres fills de la primera esposa i en va adoptar quatre més. Va morir l'11 d'abril del 2007, als 84 anys.

Vonnegut té una àmplia obra narrativa, gran part de la qual ha estat traduïda al català o castellà: *La pianola (Player Piano, 1952)*; *Las sirenas de Titán (The Sirens of Titan, 1959)*; *Madre Noche (Mother Night, 1961)*; *Cuna de gato (Cat's Cradle, 1963)*; *Dios le bendiga, Mr. Rosewater (God Bless You, Mr. Rosewater, o Pearls Before Swine, 1965)*; *Escorxador-5 o La creuada dels nens (Slaughterhouse-Five, o The Children's Crusade, 1969)*; *L'esmorzar dels campions (Breakfast of Champions, o Goodbye, Blue Monday, 1973)*; *Payasadas o ¡Nunca más solo! (Slapstick or Lonesome No More) (1976)*; *Pájaro de celda (Jailbird, 1979)*; *El bala perdida (Deadeye Dick) (1982)*; *Galápagos (1985)*; *Barbazul (Bluebeard, 1987)*; *Birlibirloque (Hocus Pocus, 1990)*; *Salt en el temps (Timequake, 1997)*; *Un home sense pàtria (2005)*.

Està considerat com un dels grans escriptors nord-americans del segle XX, un mestre de la sàtira i l'humor negre, que combina amb grans dosis d'intel·ligent tendresa. Les seves entrevistes són plenes de respostes que il·lustren aquestes qualitats:

Sobre la felicitat: *Vull parlar-los del meu oncle Àlex, que era el germà del meu pare [...] La seva principal queixa sobre els altres éssers humans era que no s'adonen dels moments en què són feliços. Quan érem nens i preniem llimonada sota d'una pomera, l'oncle Àlex interrompia la conversa per dir, "Si això no és meravellós, aleshores què ho és?". El mateix faig jo ara amb els meus fills i els meus néts. I els sol·licito a vostès que sisplau s'adonin quan són feliços, i diguin o murmurin o pensin "Si això no és meravellós, aleshores què ho és?"*.

Sobre el riure: *L'humor pot ser molt noble. El riure és tan honorable com les llàgrimes. Rialles i llàgrimes són, ambdues, respostes davant de la frustració i del cansament, a la futilitat de pensar i seguir lluitant. Personalment, prefereixo el riure, perquè deixa menys per netejar i així puc tornar a pensar i a seguir lluitant més ràpidament*.

Sobre el nacionalisme: *Potser és un defecte de la meua personalitat, però no puc pensar en termes de fronteres. Aquelles línies imaginàries són tan irreals com les fades i els follets. No crec que puguin marcar el límit de res d'important per a l'ànima humana. Vici i virtut, plaer i dolor posen les seves fronteres on els ve de gust*.

L'obra: Escorxador-5

Considerada tant una de les novel·les més importants de ciència ficció, com un clàssic de la literatura nord-americana, *Escorxador-5* és una obra que no pot deixar indiferent a cap lector/a.

D'entrada, no sabem ben bé si ens trobem davant d'una obra bèl·lica – antibèl·lica, millor dit – biogràfica o de ciència ficció. El narrador, que es pot identificar amb el mateix autor, barreja la seva veu amb la del protagonista, Billy Pilgrin, un peregrí, com indica el seu cognom, que per circumstàncies mentals, traumàtiques o paranormals es deslliga de la noció lineal de temps i adquireix l'habilitat de viatjar a través de diferents moments i escenes de la seva vida: dels braços de la seva dona en la nit de noces, a l'experiència com a presoner dels alemanys en la Segona Guerra Mundial; de la seva mort per assassinat, a l'experiència del bombardeig de Dresden, des del "refugi" d'una antic escorxador d'animals.

Vonnegut va estar a Dresden i va viure el malauradament cèlebre bombardeig, per això la seva veu travessa, algunes vegades, els murs de la ficció i es fa sentir: "Jo hi vaig estar... aquell d'allí és l'autor".

Però *Escorxador-5* no és només una diatriba contra la guerra – que també – sinó que aborda temes existencials, com la futilitat de la vida, el determinisme i la complaença vital, la insignificança de l'ésser humà en el context vital i la voluntat d'aconseguir la felicitat en una vida natural en què, malgrat tots els seus mals i desastres, els ocellats encara canten.

L'estil narratiu és senzill i entenedor i les brillants metàfores de la nova era s'entrecreuen amb pallassades intencionades, igualment enlluernadores.

Diu l'autor sobre l'humor, de vegades molt negre, que travessa tota la seva obra: *... allò que és còmic és part tan integrant a la meua vida que començo a treballar en una història sobre qualsevol tema i, si no hi trobo elements còmics, la deixo*".